

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Miluše Doškové a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobkyně **E. K.**, zastoupené JUDr. Zdeňkem Jelínkem, advokátem se sídlem Mladá Boleslav, Smetanova 726, proti žalovanému **Ministerstvu financí**, Praha 1, Letenská 15, o zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 7. 2001, č. j. 393/16789/2001,

takto:

I. Žaloba **se zamítá**.

II. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Rozhodnutím Finančního ředitelství v Praze ze dne 13. 11. 2000, č. j. 6509/140/00 bylo podle ustanovení § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 337/1992 Sb. zastaveno řízení ve věci žádosti paní E. K. o prominutí daně z převodu nemovitostí vyměřené platebním výměrem Finančního úřadu v Benátkách nad Jizerou ze dne 10. 3. 1999, č. 990000079, vydaného pod č. j. 5358/99/049970/1554. Správní orgán vycházel především ze závěru, že právní účinky vkladu práva do katastru nemovitostí nastaly dnem 26. 8. 1998. K odstoupení od smlouvy došlo sice ve lhůtě 2 let od tohoto okamžiku, avšak žádost o prominutí daně ze dne 25. 9. 2000 byla finančnímu ředitelství doručena až dne 11. 10. 2000, tedy po uplynutí lhůty uvedené v ustanovení § 25 odst. 3 písm. a) zákona č. 357/1992 Sb.

Rozhodnutím Ministerstva financí ze dne 13. 7. 2001, č. j. 393/16 785/2001 bylo odvolání žalobkyně proti uvedenému rozhodnutí správního orgánu pravého stupně zamítnuto. Odvolací orgán shodně s prvostupňovým správním orgánem dospěl k závěru, že odvolání

bylo podáno po lhůtě 2 let dle citovaného zákonného ustanovení. Poukázal i na to, že tvrzení odvolatelky, že žádost o prominutí daně podala již podáním ze dne 14. 3. 2000, daným k poštovní přepravě dne 5. 5. 2000 se jeví jako účelové. Zákon sice neukládá k zaslání žádosti určitou formu (formu doporučeného dopisu), ale v případě, že se vyskytnou nejasnosti ohledně podání žádosti, je na odesílateli, aby podání věrohodným způsobem prokázal (např. podacím lístkem). Za zcela nedostačující se jeví důkaz prostřednictvím výpisu z knihy odeslané pošty, pro jeho přílišnou obecnost neumožňující přesnější identifikaci podané zásilky. Správní orgán druhého stupně poukázal i na to, že „odvolatelka“ zmocnila JUDr. Zdeňka Jelínka k zastupování až dne 18. 9. 2000, přičemž podání, které mělo být předáno k poštovní přepravě již dne 5. 5. 2000, mělo být učiněno prostřednictvím téhož právního zástupce. Odvolací orgán tedy dospěl k závěru, že žalobkyně důkazní břemeno o včasnosti předání žádosti neunesla.

Včas podanou žalobou se žalobkyně domáhá přezkoumání (zrušení) tohoto rozhodnutí žalovaného. V souladu s námitkami ve správním řízení uvedla, že předmětná žádost o osvobození daně z převodu nemovitostí byla sepsána právním zástupcem žalobkyně dne 14. 3. 2001. Při sepsání této žádosti bylo dohodnuto, že žalobkyně předloží ještě další písemnost, která bude tvořit jednu z příloh k uvedené žádosti. Žádost pak byla převzata Č. p., a. s. v M. B. na adresu Finanční ředitelství, Praha, což je doloženo výpisem z knihy odeslané pošty, opatřeným razítkem Č. p. v M. B. 5. Žalovaný však tento důkaz kvalifikuje jako nedostačující s poukazem na jeho účelovost a přílišnou obecnost, která neumožňuje přesnější identifikaci podané zásilky s tím, že zástupce žalobkyně (odesílatel) si vzhledem ke svému právnickému vzdělání a advokátní praxi musel být vědom, že v pochybnostech musí nést důkazní břemeno. Takového hodnocení však není dle žalobkyně na místě. Rovněž ani další část odůvodnění, že žalobkyně zmocnila svého zástupce až plnou mocí ze dne 18. 9. 2000, nemůže vést žalovaného k závěru o účelovosti postupu. Původní plná moc byla totiž zaslána v prvé zásilce v příloze a vzhledem k nedohledání této zásilky byla uzavřena nová smlouva o plné moci ze dne 18. 9. 2000. Žalovaný konečně nevzal v úvahu skutečnost, že v době odeslání žádosti došlo k přestěhování sídla Finančního ředitelství v Praze. Žalobkyně tedy nemůže souhlasit s tvrzením žalovaného, že žádost o osvobození od daně z převodu nemovitostí podala až 25. 9. 2000. Není jí známo, který právní předpis porušila a v čem tak žalovaný shledává rozpor se zákonem.

Žalovaný znovu uvedl shodné skutečnosti jako v odůvodnění svého rozhodnutí. Navíc poukázal na to, že podání dle tvrzení žalobkyně (z 5. 5. 2000) mělo obsahovat nejméně 7 listů běžného kancelářského papíru o velikosti A 4 a navíc plnou moc. Není tedy možné, aby takováto zásilka byla při převzetí na poštovním úřadě zpoplatněna částkou 5,40 Kč, což odpovídá maximálně zásilce o 2 listech. Žalovaný uvedl, že nelze souhlasit ani s námitkou žalobkyně, že žalovaný nevzal v úvahu, že v době odeslání podání došlo k přestěhování sídla finančního ředitelství. Je třeba konstatovat, že pracovníci finančního ředitelství se pokoušeli dohledat tuto zásilku s vynaložením veškerého úsilí, avšak bezvýsledně. Ze všech těchto důvodů žalovaný navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

V podání ze dne 10. 4. 2003 žalobkyně vyjádřila nesouhlas s vyjádřením žalovaného k žalobě a v podstatě znovu stručně poukázala na skutečnosti jako v žalobě.

Nejvyšší správní soud přezkoumal žalobou napadené správní rozhodnutí v rozsahu žalobních důvodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná; soud vycházel z následujících skutečností a úvah.

Podle ustanovení § 25 odst. 3 zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, finanční ředitelství na žádost daňového subjektu daň z převodu nemovitostí nebo daň darovací promine v případech odstoupení od smlouvy nebo vrácení daru pro vady, pokud k němu dojde ve lhůtě 2 let mj. ode dne vzniku právních účinků vkladu práva do katastru nemovitostí a daňový subjekt ve lhůtě 2 let od skutečností uvedených pod písm. a) až c) (v tomto případě pod písm. a/) požádá o prominutí daně.

Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, ani jiný právní předpis nestanoví pro odeslání žádosti o prominutí daně z převodu nemovitosti příslušnému finančnímu ředitelství žádný způsob poštovní přepravy (obyčejná, doporučená zásilka a pod.). Pokud však, ani po zhodnocení všech skutečností se nepodaří doložit, že byla dodržena zákonná lhůta k podání této žádosti, jde tato skutečnost (okolnost) k tíži účastníka řízení.

Předložená kopie z příslušné části podací knihy obsahuje pouze datum, podací číslo (pokud přichází v úvahu), jméno a příjmení adresáta, resp. název organizace, ulice a číslo domu, PSČ, název místa určení, výplatné a razítko poštovního úřadu. Nelze tedy (se zřetelem na to, že zásilka byla zaslána jako obyčejná, tedy bez podacího čísla) z tohoto dokladu dovodit, že finančnímu ředitelství byla zaslána dotyčná žádost o prominutí daně a již vůbec ne, že byla tato žádost i příslušnému orgánu doručena (k zahájení správního řízení o této žádosti). Ze samotné skutečnosti, že došlo k přestěhování úřadu nelze bez dalšího dovozovat, že došlo ke ztrátě této zásilky (po jejím doručení).

Pro úplnost je nutno konstatovat, že za zcela lichou nelze považovat ani námitku žalovaného, že pokud by zásilka obsahovala písemnosti o kterých se zmiňuje žaloba, neodpovídala by tomu zjevně výše poštovného poplatku.

Závěr správních orgánů obou stupňů, že se žalobkyni nepodařilo prokázat, že k podání žádosti o prominutí poplatku z převodu nemovitosti byla dodržena lhůta, tedy odpovídá všem zjištěným rozhodným skutečnostem. Proto byla žaloba podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnuta.

Neúspěšné žalobkyni nenáleží náhrada nákladů řízení, žalovanému, jak vyplývá z obsahu spisu, nad rámec běžných výdajů náklady tohoto řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. 11. 2003

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu